

Φωτεινή Αμαλία Τσεργά Α3

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ... ΜΙΑ ΕΛΠΙΔΑ

Η ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ

.....

Οι φίλες της Χριστίνας, η Αλεξάνδρα, η Ιωάννα και η Ιφιγένεια έτρεξαν προς το μέρος της με την περιέργεια στο πρόσωπό τους. Όμως τα αγόρια της παρέας, Δημήτρης, Μάνος, Στέλιος και Πέτρος δεν έδωσαν και τόση σημασία, αφού ήταν αφοσιωμένα στο ντέρμπι ποδοσφαίρου που είχαν διοργανώσει μεταξύ τους. Μόλις τα κορίτσια έφτασαν κοντά, η απορία ξεχείλισε από τα μάτια τους. Η Χριστίνα άρχισε να διαβάζει το ραβασάκι που βρήκε στο απομεινάρι της θάλασσας:

Για να διαβάξεις αυτό το γράμμα δε θα έχω μάθει την

αλήθεια για το θησαυρό που βρίσκεται εδώ στο νησί.

Όπως βρήκατε εσείς το γράμμα,, έτσι ακριβώς το βρήκα κι εγώ.

Δε θέλω να με ψάξετε, άλλωστε δε θα ζω.

Αν είσαι πρόθυμος ή είστε πρόθυμοι να μάθεις / μάθετε

τι κρύβεται πίσω από αυτό το γράμμα, πηγαίνετε στη σπηλιά του Αιγαίου, κάτω από τη μεγαλύτερη πέτρα που μπορείτε να διακρίνετε. Εκεί θα βρείτε ένα γράμμα που καταγράφονται οι επόμενες οδηγίες

.

Τα κορίτσια έμειναν έκπληκτα, δεν πίστευαν σε αυτά που διάβαζαν. Αμέσως τα κορίτσια φώναξαν τα αγόρια.

Ιωάννα - Αγόρια, ελάτε να δείτε τι ανακαλύψαμε...

Πέτρος -Ωωω τι θέλετε, όλο ενοχλείτε, δε μας αφήνετε να παίζουμε.

Στέλιος - Τι βρήκατε πάλι; καμία πέτρα που να μοιάζει στον Pattinson;

Δημήτρης -Χαχαχα, μη φοβάστε, είμαι σίγουρος ότι δεν μας ενδιαφέρει...

Αλεξάνδρα -Χαχαχα γέλασαμε. Ελάτε εδώ να δείτε τι συμβαίνει.

Τα αγόρια πλησίασαν εκεί κοντά να δουν τι συμβαίνει. Αφού διάβασαν το γράμμα σοβάρεψαν. Έμειναν αμίλητοι για ένα λεπτό περιμένοντας κάποιος να μιλήσει. Την αρχή την έκαναν η Ιφιγένεια με την Χριστίνα αφού παρότρυναν τα παιδιά να κάνουν μια προσπάθεια να λύσουν το μυστήριο. Συμφώνησαν όλοι, εκτός από το Μάνο που ήταν λίγο δύσπιστος και καχύποπτος. Αφού βράδιασε η Αλεξάνδρα και ο Πέτρος γύρισαν στο σπίτι τους το οποίο βρισκόταν στο κέντρο της Σαντορίνης Μετά αποχώρησαν η Χριστίνα και ο Δημήτρης για το σπίτι τους . Αργότερα χωρίστηκαν και οι υπόλοιποι φίλοι. Στο δρόμο σκεπτικοί όλοι συζητούσαν με τα αδέρφια τους διάφορες εκδοχές για τη λύση του μυστηρίου. Αυτοί πάλι που δεν είχαν να συζητήσουν με κάποιον σκεφτόντουσαν, αν είναι σωστό να εμπλακούν σε αυτή την υπόθεση. Ο μοναδικός που δεν ανησυχούσε ήταν ο Στέλιος, καθώς έτοιμος για περιπέτεια, με μάτια που έβγαζαν σπίθες, ανυπομονούσε να ξεκινήσουν. Ο Μάνος σκεφτόταν μόνο να περάσει καλά τις καλοκαιρινές διακοπές του στο νησί, πριν ξεκινήσει ξανά μια κουραστική σχολική χρονιά. Τα κορίτσια δεν ενδιαφερόντουσαν για την πιθανότητα επικινδυνότητας της υπόθεσης. Το μόνο που σκέφτονταν οι δεκαπεντάχρονοι φίλοι ήταν ένα: Η ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ

Η ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ

Το επόμενο πρωί, μια καινούρια μέρα άρχιζε γεμάτη ελπίδα για κάτι καλό. Τα παιδιά συναντήθηκαν στην παραλία, γεμάτα αγωνία μήπως κάποιος μετάνιωσε για τη χθεσινή τους απόφαση. ΟΧΙ, όλοι ήταν έτοιμοι. Ρώτησαν ντόπιους κατοίκους της περιοχής; να μάθουν για την ακριβή τοποθεσία της σπηλιάς. Οι πρώτοι τέσσερις που ρώτησαν δεν γνώριζαν καμία σπηλιά με τέτοια ονομασία. Απογοητευμένοι..., έτοιμοι να παραιτηθούν από το πρώτο εμπόδιο που τους προέκυψε. Καθώς συζητούσαν γι αυτό το θέμα, ένας παππούς άκουγε τη συζήτηση των παιδιών άθελά του και θέλησε να τα βγάλει από το αδιέξοδο λέγοντας στους μικρούς ήρωες πού βρίσκεται η σπηλιά.

Παππούς -Άθελά μου, άκουσα το πρόβλημά σας και θέλω να σας βοηθήσω.

Στέλιος -Μα φυσικά, πείτε μας τι γνωρίζετε...

Παππούς -Σε αυτή τη σπηλιά, χρόνια έχει να πατήσει πόδι ανθρώπινο. Τώρα πια έχει ερημώσει. Παλιά χρησιμοποιούταν για τα ερωτευμένα ζευγάρια ως μέρος απομόνωσης . ΑΑΑΑχχχχ, τι χρόνια κι αυτά, ξέρετε... είχα πάει κι εγώ εκεί την αγαπημένη μου. Όχι σαν και σήμερα που όλοι οι νεαροί βρίσκονται στις καφετέριες και στα κλουμπ πώς στο καλό τα λέτε, κλαμπ.

Πέτρος -Χαχαχα, έχετε δίκιο μιλάτε ειλικρινά και σωστά. Αλλά, πείτε μας πού βρίσκεται αυτή η "φωλίτσα";

Παππούς -Ναι, σωστά, παραφέρθηκα. Απλά είναι η πρώτη φορά που μου δίνεται η ευκαιρία να ξαναθυμηθώ τα παλιά. Τέλος πάντων, μόλις βγείτε από το καφενείο, θα στρίψετε δεξιά σε ένα κρυφό μονοπατάκι που θα αντικρίσετε πίσω από τις φυλλωσιές της πιο γέρικης κερασιάς στο νησί. Μόλις δείτε μια βραχοπλαγιά θα την σκαρφαλώσετε και θα φτάσετε στην ωραιότερη σπηλιά της Σαντορίνης. Αλήθεια γιατί θέλετε να πάτε εκεί;

Μάνος -ΕΕΕ, ήρθα για διακοπές και τα παιδιά θέλουν να με ξεναγήσουν στο νησί.

Τα παιδιά αναχώρησαν από το καφενείο, ακολουθώντας τις οδηγίες του γέρου. Μόλις κατέφτασαν στον προορισμό τους, έμειναν άφωνοι από τη θέα της παραλίας και της θωρακισμένης από πέτρα σπηλιάς, η οποία ήταν γεμάτη από ξεχασμένα λουλούδια και κεριά σαν ένα καλοφτιαγμένο ρομαντικό τοπίο. Σκέφτονταν ότι βρισκόntonταν στον παράδεισο. Αφού είχαν ξεχάσει για ποιο λόγο είχαν έρθει εκεί καθώς είχαν θαμπωθεί από το ηλιοβασίλεμα που μόλις ξεκινούσε

Έτσι, ξαφνικά κατάλαβαν ότι πρέπει να γρηγορεύουν αφού σιγά-σιγά νύχτωνε. Ψάξανε να βρουνε για τη μεγαλύτερη πέτρα της σπηλιάς και τι βρήκανε. Όλοι μαζί σήκωσαν την πέτρα.

Στέλιος. -Για κοιτάχτε δεν είναι ψέμα, δεν μας κορόιδεψαν...

Ιφιγένεια -Ας διαβάσουμε τι λέει, είμαι σίγουρη ότι όλοι έχουμε αγωνία να μάθουμε τι λέει το ραβασάκι.

ΜΠΡΑΒΟ!!!

Φτάσατε στο δεύτερο βήμα, μάλλον είστε πολύ ικανοί γιατί αποκλείεται να είσαι ένας, καθώς είναι δύσκολη η αναζήτηση αυτού του θησαυρού. ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ: Η ΟΜΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΝΑ ΣΑΣ ΚΥΡΙΕΥΕΙ ΚΑΙ Η ΦΙΛΙΑ ΕΠΙΣΗΣ. Για να φτάσετε στο τρίτο βήμα, δε θα είναι και τόσο εύκολο αυτή τη φορά. Πρέπει να ψάξετε να βρείτε το ψηλότερο σημείο της Σαντορίνης, το οποίο να μην βρίσκεται σε βουνό. Εκεί θα παρακολουθήσετε για τουλάχιστον μισή ώρα. Το μέρος ονομάζεται ΤΟ ΜΑΤΙ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ.

Οι έφηβοι ήρωες έμειναν άφωνοι...Πίστευαν ότι τα βάσανα τους τελείωναν αυτή τη φορά. Κι όμως, έπρεπε να συνεχίσουν την αναζήτησή τους απτόητοι.

Συναντήθηκαν πάλι την άλλη μέρα το μεσημέρι. Ο ήλιος έφεγγε πάνω από το νησί και σαγήνευε με τη ζέστη του. Τα παιδιά θέλησαν να ξεκουραστούν λιγάκι πριν συνεχίσουν την έρευνά τους. Το ιδανικό μέρος για διασκέδαση, απομόνωση αλλά και ξεκούραση ήταν φυσικά Ή ΓΑΛΑΖΙΑ ΠΑΡΑΛΙΑ ΔΙΠΛΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΠΗΛΙΑ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ.

Δημήτρης .-Και τι δε θα έδινά για ένα μπάνιο στη θάλασσα κοντά στη σπηλιά που ανακαλύψαμε.

Πέτρος -Σωστά, είναι Αύγουστος και δεν έχουμε κάνει ακόμη μπάνιο όλοι μαζί...

Στέλιος -Ελπίζω να μαυρίσω λιγάκι, δε θα ήθελα να γυρίσω ξανά στα θρανία χωρίς ένα μαύρισμα της προκοπής.

Ιωάννα & Χριστίνα. - Ψώνιοοοοο...

Ο Μάνος, η Ιφιγένεια και η Αλεξάνδρα έμειναν αμίλητοι, θέλοντας να μην πάρουν μέρος στη συζήτηση. Αργότερα όλοι γύρισαν σπίτια τους να ετοιμαστούν για την αναζήτηση της επόμενης μέρας. Συναντήθηκαν έξω από το καφενείο που έμαθαν τις πληροφορίες για τη σπηλιά. Δεν υπήρχε αμφιβολία πως αυτή η ομάδα όχι απλά δεν φοβόταν για την υπόθεση, αλλά το διασκεδάζε κιόλας!

Κατά τις 4-00 με 4.15 οι μικροί εξερευνητές ήταν έτοιμοι για να συνεχίζουν την πορεία τους με προορισμό ΤΟ ΜΑΤΙ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ. Αφού ρώτησαν για αυτό το μέρος και μάθαν την τοποθεσία του, θέλησαν να το προσεγγίσουν για να βρουν και το τρίτο σημείο. Αυτό που έκανε εντύπωση σε όλα τα παιδιά ήταν η ιστορία αυτού του μέρους.

"Λένε πως εκεί είναι το ομορφότερο και ιδανικότερο σημείο του νησιού για να παρακολουθήσει κάποιος το ηλιοβασίλεμα αλλά και το ηφαίστειο να τρεμουλιάζει στους ρυθμούς της γης."

Αλεξάνδρα -Αφού μάθαμε την τοποθεσία, ας ξεκινήσουμε για να προλάβουμε να δούμε το αξιοθέατο πριν βραδιάσει.

Χριστίνα. -Συμφωνώ δεν πρέπει να χάνουμε χρόνο, πάμε.

Ύστερα από μισή ώρα σκαρφαλώματος και κούρασης τα παιδιά αντίκρισαν για δεύτερη φορά την πραγματική ομορφιά. Συνειδητοποίησαν την καλοσύνη της Ελλάδας που μας παρέχει δωρεάν τη φύση της και τον πολιτισμό που χτίσαν οι Αρχαίοι για εμάς, ενώ παρακολουθούσαν το απέραντο και αλμυρό Αιγαίο να σιγοτρέμει στους παλμούς του καλοκαιρινού αέρα και να χαρίζει δροσιά στα όντα που λούζονται στο χρυσό φως του ήλιου.

Θυμήθηκαν ότι έπρεπε να βρουν το τρίτο στοιχείο. Τα παιδιά κοιτούσαν ανυπόμονα να το βρουν, μιας και στο σημείο που βρισκόντουσαν υπήρχε ένα και μοναδικό δέντρο με τεράστια κλαδιά και πυκνή φυλλωσιά. Όμως το δέντρο είχε και μια μεγάλη κουφάλα και τα έξυπνα παιδιά ανταποκρίθηκαν κατευθείαν στο κάλεσμα του ένστικτού τους. Έτσι κατευθύνθηκαν γρήγορα προς τα εκεί. Ο Πέτρος και ο Στέλιος, οι πιο γενναίοι και δραστήριοι, ήταν έτοιμοι να βάλουν το χέρι τους μέσα στην κουφάλα χωρίς αναστολές. Τα κορίτσια της παρέας σταμάτησαν τα φιλαράκια τους, διότι φοβήθηκαν για το τι μπορεί να ζούσε μέσα εκεί. Ίσως κανένα πονηρό φίδι ή κανέναν θανατηφόρο σκόρπιό. Ο Στέλιος δεν ακούει τα κηρύγματα των φιλενάδων του και βάζει το χέρι του ανεπιφύλαχτα. Κι όμως ένα μπουκαλάκι βρισκόταν εκεί περιμένοντας καρτερικά την τολμηρή μας παρέα.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ!!!

ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΑΤΕ ΒΡΗΚΑΤΕ ΤΟ ΤΡΙΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ

ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΣΑΣ ΑΡΕΣΕ Η ΘΕΑ, Η ΟΠΟΙΑ ΠΑΡΕΜΠΙΠΤΟΝΤΩΣ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΑΔΙΚΗ...ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΝΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΘΑ ΣΑΣ ΟΔΗΓΗΣΕΙ ΣΤΟΝ ΘΗΣΑΥΡΟ. ΟΜΩΣ ΜΙΑΣ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΒΗΜΑ ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΣΑΣ ΔΥΣΚΟΛΕΨΩ. ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ ΕΙΠΑ ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΧΩ ΒΡΕΙ ΤΟΝ ΘΗΣΑΥΡΟ... ΕΙΠΑ ΨΕΜΑΤΑ. Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΟΙΡΑΣΤΕΙ ΟΧΙ ΑΠΛΑ ΣΕ ΕΣΑΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗ!!! ΛΟΙΠΟΝ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΣΑΣ ΚΡΑΤΩ ΣΕ ΑΓΩΝΙΑ, Ο ΕΠΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΔΙΠΛΟΣ: 1) ΕΠΙΣΚΕΦΤΕΙΤΕ ΤΗ ΜΑΥΡΗ ΠΑΡΑΛΙΑ

2) ΞΑΝΑΕΠΙΣΚΕΦΤΕΙΤΕ ΓΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΟΡΑ ΤΗ ΣΠΗΛΙΑ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ ΚΑΙ ΒΡΕΙΤΕ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗ ΦΩΛΙΑ ΤΟΥ ΜΟΝΑΔΙΚΟΥ ΠΕΛΑΡΓΟΥ ΠΟΥ ΚΟΥΡΝΙΑΖΕΙ ΕΚΕΙ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΤΟΥ...

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ!

Μάνος -Εγώ θέλω τον θησαυρό να τον μοιραστούμε μόνο εμείς....και μόνο εμείς!

Δημήτρης -Συμφωνώ, εμείς ψάχνουμε μανιωδώς τόσο καιρό είναι αδικία.

Κορίτσια -Καλά αγόρια ηρεμήστε δεν μας αναγκάζει κανείς να το κάνουμε.

Αγόρια -Συμφωνούμε και εμείς οι δύο!

Ιφιγένεια -Ας ξεκινήσουμε λοιπόν, νομίζω πως όλοι ανυπομονούμε να βρούμε αυτόν τον πολυπόθητο θησαυρό.

Μάνος -Κάτι τελευταίο που θέλω να προσθέσω είναι ότι στην αρχή είχα πολλές αμφιβολίες αν πρέπει να αρχίσουμε αυτή την αναζήτηση. Τώρα πια είμαι σίγουρος δεν υπήρξαν καλύτερες διακοπές από αυτές. Εκτός από την Αλεξάνδρα και τον Πέτρο που από ότι γνωρίζω μετακόμισαν εδώ πριν λίγους μήνες, τα υπόλοιπα παιδιά είμαστε παραθεριστές. Ελπίζω και η υπόλοιπη παρέα να πέρασε τόσο καλά όσο κι εγώ!

Όλοι - Δεν υπάρχει καλύτερο καλοκαίρι από αυτό!!!

Τα παιδιά χαρούμενα κι έτοιμα να δώσουν ένα τέλος στην αναζήτηση του θησαυρού, ξεκίνησαν να βρουν τη ΜΑΥΡΗ ΠΑΡΑΛΙΑ. Η Αλεξάνδρα κι ο

Πέτρος γνώριζαν που ακριβώς βρισκόταν. Έτσι χωρίς να ρωτήσουν κανέναν, κατευθύνθηκαν αμέσως στον προορισμό τους. Περπατώντας διέσχισαν ένα μικρό μονοπάτι το οποίο ήταν πλούσιο σε βλάστηση. Κόκκινα, πράσινα, ροζ, κίτρινα, ακόμα και μωβ μπουμπούκια ακουμπούσαν τον ώμο τους σαν να αναζητούσαν παρηγοριά. Ο ήλιος δε φαινόταν από τις φυλλωσιές των δέντρων που χάριζαν στα παιδιά τον φυσικό τους ίσκιο. Πολλά χρώματα μαζί ... έδιναν την αίσθηση ουράνιου τόξου που πήγαζε από τη γη. Τα παιδιά είχαν μείνει έκπληκτα από τη φυσική ομορφιά του τόπου.

Τα παιδιά αφού διέσχισαν αυτό το μονοπάτι των "θαυμάτων", όπως το αποκάλεσαν, συνέχισαν με αργό βήμα για να απολαύσουν την ασυνήθιστη αλλά υπέροχη θέα της φύσης. Ξαφνικά ο δρόμος τους τελείωσε, το μόνο που αντίκριζαν τώρα ήταν μια βραχώδη πλαγιά να περικυκλώνει την παραλία. Ολόκληρη η παρέα σάστισε μπρόστα στην υπέροχη αμμουδιά που εκτεινόταν γύρω από την θάλασσα. Τα αγόρια για να δείξουν τη δύναμή τους κατέβηκαν πρώτα. Τα κορίτσια πάλι κατέβαιναν προσεκτικά με το φόβο μη λερώσουν τα ρούχα τους. Αφού κατέβηκαν και πάτησαν την αμμουδιά η οποία ήταν μαύρη από τη λάβα που είχε ξεχυθεί πριν χρόνια, παρατήρησαν ότι είχαν ιδρώσει.

Στέλιος - Εγώ μπαίνω με τα ρούχα για εσάς δε ξέρω, ο ήλιος καίει, δεν αντέχω άλλο... Βουτάωωωω.

Έτσι όλα τα παιδιά συμφώνησαν ότι δεν είναι κακή ιδέα, το αντίθετο μάλιστα θα δροσιζόντουσαν. Μετά από μία ώρα μπάνιου στη θάλασσα για τα αγόρια και ηλιοθεραπείας για τα κορίτσια θέλησαν να ξεκινήσουν να πάνε για τελευταία φορά στο μέρος που ξεκίνησαν: ΤΗ ΣΠΗΛΙΑ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

Μετά από μια ώρα γοργού διασκελισμού τα παιδιά έφτασαν για άλλη μια φορά στη σπηλιά του Αιγαίου. Ο Στέλιος μαζί με τον Δημήτρη κοιτούσαν ανυπόμονα να βρουν τον πελαργό και μαζί με αυτόν και το τελευταίο γράμμα. Στο βάθος της σπηλιάς διέκριναν κάτι να κουνιέται. 'Αυτό θα είναι' σκέφτηκαν τα παιδιά και όρμησαν τρέχοντας με το φλας του κινητού του Πέτρου και της Χριστίνας. Τον βρήκαν, τώρα το μόνο που τους κρατούσε μακριά από τη λύση του μυστηρίου ήταν πως θα μπορέσουν να αρπάξουν το στοιχείο.

Ιφιγένεια -Το βρήκα, χτυπήστε με το φως του φλας στα μάτια του, έτσι θα φοβηθεί και θα φύγει.

Πέτρος -Καλή ιδέα, ελπίζω να πετύχει αν συμφωνείτε όλοι σας το κάνουμε!!!

Το σχέδιό τους πραγματοποιήθηκε κι ο πελαργός απομακρύνθηκε πετώντας πάνω από τα κεφάλια τους και βγαίνοντας έξω από τη σπηλιά.

Ο Στέλιος έβαλε το χέρι του κάτω από τη φωλιά και άρπαξε το μπουκαλάκι. Το μόνο που σκέφτονταν όλοι τώρα ήταν ποιος θα το διαβάσει. Όμως θεώρησαν καλό και δίκαιο να το διαβάσει η Χριστίνα αφού εκείνη βρήκε και το αρχικό σημείωμα. Ξεκίνησε·

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ!!!

ΒΡΗΚΑΤΕ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ. ΜΑΛΛΟΝ ΘΑ ΑΝΑΡΩΤΙΕΣΤΕ ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ. ΛΟΙΠΟΝ Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΗΤΑΝ Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ, ΤΑ ΟΜΟΡΦΑ ΤΟΠΙΑ, ΤΑ ΜΟΝΑΔΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΑΚΟΜΑ Η ΦΙΛΙΑ ΚΑΙ Η ΟΜΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΣΥΝΕΔΕΕ. ΛΙΓΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑ ΣΑΣ ΕΧΟΥΝ ΑΝΤΙΚΡΙΣΕΙ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΣΕΙ ΤΗ ΦΥΣΗ. ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΗΝ ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΤΗΚΑΤΕ ΑΛΛΑ ΝΑ ΘΑΥΜΑΣΕΤΕ ΑΚΟΜΑ ΠΙΟ ΠΟΛΥ ΤΗΝ ΦΥΣΗ ΠΟΥ ΔΟΘΗΚΕ ΑΠΛΟΧΕΡΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΣΑΣ.

Τα παιδιά δεν απογοητεύτηκαν, αντιθέτως αγάπησαν τη φύση, την Ελλάδα,
το νησί και τον εαυτό τους. Οι περιπέτειες των ηρώων τέλειωσαν,
τόρα μπορούσαν να απολαύσουν για ακόμα μια φορά το ηλιοβασίλεμα
μέσα από τη θάλασσα. Τα παιδιά βούτηξαν για τελευταία φορά στα νερά
της σπηλιάς, ξέροντας ότι την επόμενη ημέρα θα αποχαιρετούσαν το νησί...

